

[Bolvig.]

tilstand og indstille os på at skabe de bedste og mest egnede betingelser for en styring af lønpolitikken.

Som jeg sagde under førstebehandlingen, er en folkevalgt forsamling langt bedre egnet til at skabe en retfærdig social fordelingspolitik end de magtfulde interesseorganisationer. Den frie forhandlingsret har jo ikke været i stand til at løse de mange urimeligheder og sociale skævheder, vi kan finde rundt omkring i vort samfund.

De grupper af borgere, og det er mange, som ikke har magtfulde organisationer som talsmænd, bliver tabere i denne alles kamp mod alle, hvorfor vi i dette ting har en forpligtelse til at sikre, at de forskellige pressionsgrupper ikke tilkæmper sig goder og fordele på helhedens bekostning. Det radikale venstre er glad for, at et stort flertal i tinget, og jeg er helt overbevist om også i befolkningen, står bag regeringens forslag, og vi kan anbefale dem til vedtagelse.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti indstiller regeringens to lovforslag til vedtagelse uændret. Vi ved godt, at begge forslag rummer en række problemer, og jeg vil personlig nævne, at vi efter min mening nok bliver nødt til at nyvurdere lønpolitikken for dem, vi sender til Grønland. Hvis vi nemlig ikke kan tilbyde dem ordentlige lønninger, risikerer vi, at Grønland i fremtiden kommer til at mangle folk til en række job, der er nødvendige i et moderne samfund.

Da vi i kristeligt folkeparti går ind for samtidighed i overenskomstforhandlingerne, kan vi tilslutte os betækningsbidraget fra fremskridtspartiet, venstre, de konservative og det radikale venstre om, at man skal sigte imod samme udløbsdato for de kollektive overenskomster i fremtiden. Jeg gør opmærksom på, at der er sket en formuleringsfejl i dette betækningsbidrag. Vi tror, at en sådan ordning er en rationel ordning, og at den kan få en positiv betydning for en kommende indkomstpølitik.

H Christensen (DR):

Socialdemokratiet, fremskridtspartiet og en række andre partier har forsikret under hele denne sags behandling, hvor højt de påskønner og i og for sig holder principperne om arbejdsmarkedets parter fri forhandlings- og aftaleret, men når vi så kommer ud i realiteternes

barske verden, er standpunktet bare det stik modsatte, og det er jo beklageligt. Og som en af disse ordførere sagde: det er egentlig for galt, at folkettinget skal have overenskomster til afgørelse. Man synes åbenbart ikke at fatte, at jo oftere man griber ind, jo stærkere bliver behovet, det såkaldte behov, fordi der opstår en politisk spekulation så fra arbejdsgiverside og så fra lønmodtagerside i retning af, at folkettinget og regeringen kommer nok og redder kastanjerne ud af ilden. Derved får vi de tilbagevendende og hyppigere og hyppigere indgreb med det resultat, at det bliver staten, der ultimativt fastsætter lønninger, priser, avancer og erhvervslivets og arbejdsmarkedets forhold i dette land. Det er det perspektiv, der ligger.

Dertil kommer den indkomstpølitiske skævhed, som jeg påpegede i mit første indlæg, i retning af at man overhovedet ikke griber ind på et så vigtigt område som de arbejdsfrie gevinster på jord, og det skaber også uro og utilfredshed.

Der er altså en ond cirkel i gang. Den eneste måde, man kan bryde denne onde cirkel på, er ved at lade være med at lave den slags ting, som et flertal i folkettinget just står i begreb med at gøre; så kan vi få brudt denne onde cirkel.

Det er nemlig en kendsgerning – og jeg henviser til retsforbundets medlem af arbejdsmarkedsudvalgets mindretalsbetænkning – at der ikke under udvalgsarbejdet hverken gennem ministrenes svar eller på anden måde er kommet nogen som helst dokumentation for eller nogen som helst sandsynliggørelse af nødvendigheden af dette indgreb. Tværtimod er der kommet meget stærke argumenter frem både fra FTF og også fra andre organisationer end sømandsforbundet gennem deputationer og henvendelser til udvalget, der på ganske overbevisende måde påviser, at dette indgreb er aldeles unødvendigt, hvis det, det drejer sig om, er blot at sikre livsvigtige samfundsfunktioner, forsyninger af fødevarer, transport af konsumvarer og landbrugsprodukter osv. Hverken på Grønland eller i de danske øsamfund har der været nogen trusler mod sådanne livsvigtige funktioner, og det er klart dokumenteret og ikke modsagt på noget tidspunkt.

På den baggrund må vi fastholde vores stilling, og det vil sige, at vi, idet vi henholder os til, hvad vi sagde under første behandling, og det, der står i udvalgsbetænkningen fra vores side, må anbefale at forkaste de to lovforslag, der